

GK TÁRSULAT NONPROFIT KFT.

VEKOP PROGRAM

SZAKMAI TERV

A Kor-társ művészeti programsorozat címet választottuk projektünknek, mert minden oktatási intézményben az adott korosztályhoz kívánunk szólni, és korban társaivá válni, számukra az élő művészetet elérhetővé tenni. Mindemellett a kortárs művészetről kialakult sztereotípiát is szeretnénk széttörni, miszerint az valami nagyon távoli, nehezen értelmezhető, ehelyett erősítenénk a kortárs művészet jelenidejűségét, közelségét, azonnali reakcióképességét a minket körülvevő világra. A GK Társulat eddig megvalósított programjainak tapasztalatai alapján az oktatási nevelési programok között a színházi nevelésnek már több éves gyakorlata van, és szabályrendszere kezd kialakulni – foglalkoztatási formákkal, több szakértő bevonásával –, míg a táncszínházi nevelés vagy a táncművészethez kötött pedagógiai eszközök tárháza még csak most van kialakulóban. A kortárs tánc beemelése az oktatási intézmények művészetekhez kapcsolódó eszköztárába egy új, még felfedezetlen terület, a szakmai háttere, szakirodalma is csak most születi hazánkban. A Kor-társ művészeti programsorozat egyik célja, hogy megvalósított foglalkozásokat olyan formán dokumentálja, fejlessze, hogy azok alapjai lehessenek ezt a szakmai területet figyelő kutatásoknak.

Minden korosztály másképp viszonyul a kortárs művészetekhez, a tánchoz, zenéhez, irodalomhoz, színházhoz. Minden műfajban külön elemezzük a korosztályos viszonyokat, így például a mozgás, mint kifejezési forma a kisebbeknél – az óvodákban, kisiskolás korban – sokkal adekvátabb, mint egy fiatal felnőtt esetében.

Programunk célcsoportja több fókuszú, az óvodás korosztálytól a középiskolát épp befejező nagykorúakig. A sorozat kialakításánál emiatt különös gondot fordítottunk arra, hogy szakmai vezetőnk koordinátoraink, akik különböző művészeti területek jeles szakértői, olyan programcsomagokat dolgozzanak ki, mely ezt az életkorban széles spektrumú célcsoportot is képes fejleszteni, nevelni és gondolkodtatni.

Az együttműködő partnereink között szerepelnek olyan intézmények, melyekkel már hosszabb ideje van aktív kapcsolatunk, és rendszeresen valósítunk meg közös művészeti programokat, illetve behívtunk olyan számunkra új, kifejezetten művészeti irányultságú iskolákat, ahol fontos

szerepe van a diákok gyakorlati oktatásában a kortárs művészeti formák élő megjelenésének. Különösen fontosnak tartottunk az ének-zenei specializációval rendelkező intézményeket, mert a Kor-társ művészeti programsorozatunk egyik alapköve a gyerekek élő zenével való találkozása.

A programsorozatot több mint 10 oktatási nevelési intézmény számára tesszük elérhetővé a megvalósítási időszak alatt, több különböző foglalkoztatási formában. A projekt egyik célja, hogy az adott (osztály)közösségeket olyan módon szólítsa meg, mely a lehető leghatékonyabb abban a környezetben, annak a csoportnak. Ebben az együttműködő intézmények pedagógusai vannak segítségünkre, akik ismerik az általuk nevelt gyermekek és diákok szükségleteit, érdeklődését, aktuális problémáit, így az Kor-társ művészeti programsorozat elemei közül azokat tudják kiválasztani, melyre akkor és ott a legnagyobb szükség lehet, vagy a leginkább igény mutatkozik.

Az elérni kívánt célcsoportok:

- az együttműködő oktatási intézményekben a köznevelésben résztvevő tanulók és az óvodai nevelésben résztvevő gyermekek,
- együttműködő partnerintézményben dolgozó pedagógusok
- a programban résztvevő gyermekek szülei

A programsorozat közvetlenül a gyermekeket vonja be aktívan, de eszközrendszerével a pedagógusok számára összeállított tanítási anyagokkal, óravázlatokkal a nevelők munkáját is befolyásolja, elérni. A gyermekekkel való hosszútávú munka – így a heti szakkörök és a témahetek foglalkozásai során – egyértelműen eljutunk a szüleikhez, akikkel szintén együtt kell működnünk a hatékony fejlesztés érdekében.

A Kor-társ művészeti programsorozat célja, hogy támogassa a kompetenciafejlesztést, kulturális neveléssel egészítse ki a formális oktatási formát, támogatva ezzel a célcsoportot a személyiségfejlődésében és képességeik kibontakoztatásában. Az élő művészettel való találkozás sok gyermek számára revelatív élmény, hiszen a mai korban már a legfiatalabbak is együtt nőnek fel a digitális technológiákkal: számítógéppel, játékkonzolokkal, internettel, mobiltelefonokkal. A már iskoláskorú gyermekekre jellemző, hogy emiatt a szövegnél szívesebben dolgoznak képpel, hanggal, információkkal, azonnal megerősítéseket és jutalmat várnak, és izgalmas, érdekes, azonnal hasznosítható dolgokra vágyanak. A programsorozatban szereplő interaktív művészeti programok

hozzájárulnak az innovatív gondolkodásmód kialakításában, fejlesztik a kreativitást, növelik a gyermekek önbizalmát, önkifejező, problémamegoldó és kapcsolatteremtő képességüket.

A programsorozat célja a célcsoport tudásának és készségeinek fejlesztése nem formális és informális tanulási eszközökkel. Az oktatási intézmények számára, azok jellegéhez kapcsolódó művészeti nevelési programokat, drámapedagógiai foglalkozásokat, beavató előadásokat, rendhagyó mozgás- és zeneórákat kínálunk – és ami a legfontosabb, az adott közösség igényeinek megfelelően. Az előkészítés során pontosan megismerjük és feltérképezzük az oktatási intézmények igényeit és a programokat ezekhez az elvárásokhoz tudjuk igazítani.

A program lényeges része a résztvevőkkel való aktív kommunikáció, a zene, a képzőművészet és a tánc eszköztárával, továbbá a színházi nevelés, mint művészeti nevelési forma beemeléseivel. Az élő művészettel való találkozás, és annak pedagógiai feldolgozása új utat képes mutatni a résztvevőknek az önkifejezésben, a személyiségfejlesztésben, a különlegessel vagy a mással való szembesülésben és annak elfogadásában, emellett ösztönzi a gyerekek aktivitását és erősíti a motiváltságukat. A diákok érzékenyebbé válhatnak többek között a másság elfogadására, az előítéletesség visszaszorítására, a harmonikusabb közösségi együttélésre.

A dráma olyan csoportos játéktevékenység, amelynek során a résztvevők képzeletbeli világot építenek fel, ebbe a képzeletbeli világba szereplőként vonódnak be, a fiktív világon belül valós problémákkal találkoznak, s ebből valós tudásra és tapasztalatra tesznek szert (Kaposi, 2002).

A drámapedagógia egy olyan módszeregyüttes, amely szervesen kapcsolja össze a művészeti tevékenységet a neveléssel. A drámapedagógia ma Magyarországon az egyik leginkább interaktív és élményközpontú, folyamatosan kooperációra nevelő és önismeretre tanító, érzelmi közlést engedő és tanító oktatási forma. Ezért felmerül a kérdés, hogy nem kellene-e minden diáknak találkoznia ilyen vagy hasonló órákkal? Ma, amikor legnagyobb szükség van a személyiségközpontú nevelésre, és a korlátlanul áramló információk világában való eligazodáshoz szükséges differenciált gondolkodás képességének megszerzésére, kiemelten fontos a Dráma és Tánc jelenléte a köznevelésben. Ez a tárgy komplexen tartalmazza a személyes kompetenciák fejlesztését, a konfliktus- és agressziókezelést, a szociális kompetenciák javítását és fejlesztését, valamint az élményfeldolgozást.

A programsorozat célja:

- kommunikációfejlesztés,
- önismeret,
- tanulássegítés,
- logikus gondolkodás fejlesztés,
- örömszerzés,
- empátia fejlesztés,
- társas hatékonyság fejlesztés,
- önismeret fejlesztés,
- öntudatosság,
- célorientáltság fejlesztése,
- internet veszélyeinek felismerése,
- drogmegelőzéssel kapcsolatos ismeretek fejlesztése,
- indulatkezelés,
- érzékenyítés,
- kulcskompetenciák fejlesztése,
- konfliktuskezelés,
- szociális kompetenciák fejlesztése,
- jogi ismeretek fejlesztése.

Az új Nemzeti Alaptantervhez való illeszkedés

Az új, 2019 szeptemberétől bevezetni kívánt Nemzeti Alapterv tervezete 2018 szeptemberében vált nyilvánossá, amit érdemes a jelen programterv szempontjából megvizsgálni, hiszen egyértelművé teszi az oktatási intézmények lehetőségeit, és várható igényeit is sejteti. Az új NAT a „Dráma és Tánc” tárgyat a kötelezően tervezhető keretbe teszi, ami eggyel gyengébb helyzet, mint az érvényes Alaptantervben, ahol tantestületi döntés alapján lehetett 5. évfolyamon „nép- és honismeretet” vagy „dráma és táncot”, 9. évfolyamon pedig „mozgóképkultúra és médiaismeretet” vagy „dráma és táncot” tanítani tantervi keretek között, heti 1 óraszámban. Az új szabályozással a dráma, mint tantárgy egy lett a választhatóak közül.

Az új Nemzeti Alaptanternv figyelembe veszi a meglévő köznevelési formákat és stratégiákat, és a modern pedagógiai irányok kínálta lehetőségeket. Tapasztalataink szerint az arra specializálódott iskolákon kívül eddig is azok az iskolák tanították kötelezően a Dráma és Tánc tárgyat, ahol arra szakosodott pedagógus volt. Az oktatási intézmények számára drámatanárt alkalmazni, és kifejezetten ilyen módszertannal órák megtartására felvenni szinte lehetetlen. Így általában a nem művészeti intézményekben sajnálatos módon gyakran olyan tanárokhoz került a tárgy, akik nem rendelkeznek az adott területen szerzett ismeretekkel, tapasztalatokkal.

A NAT azonban sok helyen hangsúlyozza a drámás és színházi eszközök jelenlétét, mint módszertani eszközt az oktatáshoz. Képzett, a drámás és színházi eszközöket bármely területen alkalmazni tudó tanárookra nagyon nagy van, illetve az olyan programokra, melyek bevezetik az

intézménybe ezeket a jellegű programokat, ezzel alapokat adva az iskola pedagógusainak, hogy megismerkedjenek a módszerekkel és később tovább vihessék annak elemeit. Az új NAT egyes elemei már más pedagógus-kompetenciákra építenek, más stratégiák bevezetését is jelentik. A Kor-társ művészeti programsorozat olyan eszköztárat vonultat fel, olyan szemléletváltó programokat szervez, mely segíti a pedagógusok ezirányú törekvéseit is.

Az elmúlt másfél évtized alatt változtak és elképesztően gyorsuló irányt vettek infokommunikációs szokásaink, és az ebben az ingerkörnyezetben és az ehhez idomuló projekt-alapú világban felnövekvő ember merőben más stratégiákkal alakítja ki személyiségét és tájékozódási, valamint védelmi mechanizmusait. Olyan képzési eszköztárra van szükség, mely komplexen képes meghatározni a generációs szakadék áthidalásához szükséges stratégiákat és feladatokat. Ehhez a drámapedagógia ön- és társismereti téren, reflexív és aktív megnyilatkozási attitűd kialakításában, valamint az empátikus és érzékenyítő folyamatok indukálásában egyaránt kiváló eszközöket kínál. Ráadásul szorosan együttműködhet a színházi és színházra nevelő, személyiségfejlesztő és művészetek felé érzékenyítő foglalkozások és előadások szakértőivel.

Az Y és Z generáció jelentősen megváltozott kommunikációs stratégiái és információszerző és megosztó szokásai sok mindenben érintik a művészetek befogadásával, megítélésével és fogyasztatóságával kapcsolatos tendenciákat. Magyarországon is megjelentek olyan színházi irányok, amelyek már a legkisebbektől (pl. csecsemőszínház) kezdve a legszélesebb palettát kínálják a színházzal való találkozáshoz (pl. érzékenyítő projektek, fórumszínház, a Theater in Education, tantermi színházi előadások stb.). A színház az egyetlen „itt és most”-ot és a közvetlen emberi találkozást ötvöző műfaj, és emiatt kiemelten fontos nem csak az esztétikai nevelés kérdéskörében, hanem az interaktív helyzetekre való nevelésben, valamint az érzelmi megismerést és felismerést fejlesztő művészeti nevelésben is.

A művészetoktatás tanórákon kívüli feladatait jelenleg leginkább az alapfokú művészetoktatási intézmények végzik. A gyakorlat azt mutatja, hogy sok esetben ez a forma inkább egyfajta misszió (vagyis a kulturális alapellátás feladatairól szól), és abban segít, hogy a lehető legtöbb gyerek tevékenységi szinten találkozhasson különböző művészeti ágak kínálta lehetőségekkel. A mindennapos iskolai nevelésben a vizuális művészetek, a zene, a színház, a film egyre nagyobb hangsúlyt kell, hogy kapjanak, tekintve, hogy a vizuális ingerek világát éljük, és rövidülő, valamint virtuális kommunikációs szokásaink miatt a másakra figyelő attitűdöt és a

szövegértelmezés technikáit folyamatosan tanulnunk kell. A művészetek nyelvét ugyanakkor nem elsődlegesen elméleti oktatással, hanem a játékos alkotás segítségével kell elsajátítanunk.

2 A CÉLCSOPORT KÜLÖNBÖZŐ KOROSZTÁLYAI ELÉRÉSÉNEK ÉS BEVONÁSA

A Kor-társ programsorozat célja a helyi szükségletekre épülő, helyi lehetőségeket maximálisan kihasználó együttműködés, ezért minden partnerintézményben törekszünk az intézmény vezetőjét és a konkrét (osztály)közösség pedagógusait bevonni a program megvalósításába. Ennek célja nem csupán a program gördülékeny megvalósítása, hanem a tapasztalatok és módszerek átadása, és meghonosítása az adott intézményben.

A célcsoportjaink elérésének módjait rugalmasan tartjuk a program során, és a bevonni kívánt résztvevők igényeihez igazítjuk. Lehetőség szerint előzetes és állandó konzultációval, a cselekvési terv folyamatát figyelve és ellenőrizve nyitottan kezeljük a hozzánk érkező észrevételeket, új igényeket. A résztvevő intézmények, pedagógusok és bevont gyerekek irányából érkező visszajelzésekre érzékenyen reagálva, a javaslataikra fogékony hozzáállást tanúsítva valósítjuk meg programunkat.

A Kor-társ művészeti programsorozatban az együttműködő intézményekben témanapokat, témaheteket és heti szakkört valósítunk meg. Az összes program lényei eleme az élő művészettel való közvetlen találkozás élménye.

TÉMANAP

Táncszínházi – nevelési program

Szabad óra (iskolás korosztály / 6 - 18 éves korig)

Nyilvánvaló, hogy egy gyermeknek a szabályrendszerek biztonsága és a felfedezés szabadsága között kell a lehető legkalandosabb utat bejárni ahhoz, hogy felfedezhessék saját képességeik és tehetségük csodáját és mindezt felismerhessék a másokban is.

Ezért egy olyan Szabad-Órát szeretnénk megvalósítani, ahol a diákok megszokott rendszerben, a tantermükben, vagy a tornatermükben kétszer 45 perc erejéig „felforgathatják” a világot, vagyis egy fantázián és közösségen alapuló új világot teremthetnek, amiben mindenkinek helye lehet.

Ez a világteremtés természetesen nem a destrukcióról vagy a káoszról szól, hanem közreműködők, művészek segítségével egy olyan vezetett kaland, ami a lehető legtöbb művészeti ágat magába foglalja: így a tánc - képzőművészet - irodalom - színház - zene - ének – bábművészet területeit.

Hiszünk abban, hogy minden gyermek művész, és ezen alkalommal szeretnénk lehetőséget teremteni nekik a kreativitásra, a szemlélődésre, a szabadságra, a teremtésre-alkotásra, a játékra, amelyben ítékezés nélkül kipróbálhatják kalandor szellemiségüket.

Természetesen mindezt tematikus keretek között.

A Szabad Óra keretében minden egyes alkalommal egy-egy művészeti ág lesz kiemelt pozícióban, és a többi műfaj társul ehhez a fő műfajhoz. Példaként: ha a színház a fő műfaj, akkor a díszlet, a jelmez a kellék (képzőművészet), a háttérzene, a mozgás-tánc mind az adott

színházi előadást szolgálná, amelyben mindenki megtalálhatná a neki való szerepet, hogy közösen alkothassunk egy rövid előadást a foglalkozás végére.

Másik példát említve, ha a képzőművészet a fő művészeti ág, akkor a közös alkotás, egy nagy mű elkészítése során, mintha egy közös performansz részesei lennének, az alkotáshoz kapcsolódóan verseket, zenéket, táncokat társíthatnának, amely inspirálja a nagy művet.

A szabadórák tematikáját a tanárokkal közösen választanánk ki. Három ötletet adnánk, hogy a gyerekek szavazással kiválaszthassák, melyik téma foglalkoztatja őket leginkább. Az adott témák az épp aktuális tananyagból (adott irodalmi anyag, zenei mű, képzőművészeti korszak, történelmi kor, stb.) kerülnének kiválasztásra, de arra mindig figyelnénk, hogy társművészeti kontextust teremthessünk. Például egy Ady vershez a képzőművészetet választanánk a fő műfajnak, hogy eleve két műfaj társulását generálhassuk a Szabad-Óra során.

A pedagógusokkal való együttműködés, miszerint egy éppen aktuális témát közösen választunk ki azért is fontos, hogy a gyerekek megtapasztalhassák, hogy a kötelezőnek vélt tananyagot is fel lehet szabadítani a kötelező jellege alól, és mennyire sokféleképpen lehet viszonyulni egy-egy műhöz, és mennyire fontos, hogy kulturális kontextusban, de saját szabadságuk függvényrendszerében vizsgálhassák és tapasztalhassák meg azt.

A programban résztvevő, a foglalkozásokat tartó művészeket mindig az adott tematika és társműfaj szellemében választanánk ki alkotócsapatunkból, és Gergye Krisztián „rendezésében” (aki alkotói munkásságában az interdiszciplinaritás jegyében, gyakorlatilag folyamatosan a társművészeti műfajok találkozására tesz kísérletet) készülnénk fel az adott szabad órára. Ez az előkészület arról szólna, hogy a lehető legszélesebb körben számba vegyük a lehetőségeket és a szükséges kellékeket, segítőket a gyerekeknek a közös világteremtésre.

Hiszünk abban, hogy kétszer 45 percben is meg lehet menteni a világot, hogy lehetőségünk legyen megtapasztalni mennyire fontos részesei vagyunk egy-egy közösségnek, és tisztelni tudjuk a másik kreativitását, és társulni tudjunk egy közös mű, egy közös világ megteremtésében.

A Szabad Óra mellett az iskolások számára biztosítjuk az Aukció című monotánc előadást is, mely a kortárs képzőművészet és a kortárs tánc vegyítése élő zenére, Gergye Krisztián előadásában. A előadó-művész egy szólótánc közben a testével festi tele azokat a vásznakat, melyeket az előadás második felében egy aukció keretében elárverez a nézők között.

Zenei program

Rendhagyó zeneóra (minden korosztály számára)

Az iskolában fontos fenntartani a tanulóknak az énekléshez és zenéléshez való kedvet. Kulcsokat adni számukra a zene megismerő, megértő és érzelmi fogékonyságot, érzelmi asszociációkat magában foglaló empátiás közelítéshez. Az alábbi pontokban kötődik a program az iskolai előírt zenei alapismeretekhez:

1. Zenei reprodukció - Éneklés

Ebben az életkorban a zenei stílusnak megfelelő előadásmód, a kommunikatív muzikalitás továbbfejlesztése áll a középpontban.

2. Zenei befogadás - A befogadói kompetenciák fejlesztése

Ha kora alsó tagozatos kortól egymásra épülve és rendszeresen történik a zenei képességek fejlesztése, akkor automatikussá válik a figyelem koncentrációja bármilyen hangzási élmény befogadására

3. Zenehallgatás

A zenei befogadásnak nemcsak az intellektuális, hanem értelmi részére is kell figyelmet fordítani. A sokféle hatásban, komplexitásban áll a zenei nevelés emberformáló, szocializációs személyiségbefolyásoló ereje.

Az iskolai vagy óvodai zenehallgatás mellett keresni kell a lehetőséget az élő zenehallgatásra, a rendszeres hangverseny-látogatásra, és ösztönözni kell a gyermekeket a zenei információk gyűjtésére. Az iskolás korosztálynak az intézményen kívüli kulturális színterek látogatásának a viselkedéskultúra pallérozása tekintetében van jelentős szerepe, amelynek számos részösszetevőjét csak ezen alkalmak tudják biztosítani.

A Modern Art Orchestra alapítójának, Fekete-Kovács Kornélnak a programtervei:

1. olyan interaktív, ismeretterjesztő zeneóra, amely a jazz muzsika legendás alakjain keresztül mutatja be a jazz történetiségét, illetve a műfaj attribútumait. A

sorozat, a big band legendás albumok című előadássorozatának esszenciájából összeállított programból áll össze.

Az elhangzó zeneművek felölelik a műfajt a születéstől napjainkig, kiemelve a kreativitás, a kommunikációt a zenében. Improvizáció, interakció, kapcsolódás, értő zenehallgatás ezek címszavakban a műsor céljai. Mindeközben a olyan legendák kerülnek ismertetésre, mint Duke Ellington, Count Basie, Louis Armstrong, Miles Davis, John Coltrane, Cherie Parker, vagy épp Art Blakey vagy a Brecker testvérek.

A 2x 45 percesre tervezett előadás egyik moderátora Fekete-Kovács Kornél, a Modern Art Orchestra művészeti vezetője, jazz-trombitaművész- zeneszerző.

2. több gyermeket bevonni képes ifjúsági interaktív koncert, melynek része a hangszerek felismerése, megismerése, egyes hangszerekhez köthető jelentős művészek, zenészek és zeneművek részleteinek bemutatása. Ezt követi a közös zeneszerzés, az alkotás folyamata, melyben részt vesz egy moderátor, aki maga is zeneértő. A moderátor szerepére ebben a programban – a gyermekek számára ismert – zenészeket, művészeket kérünk fel.

Az előadás céljai közt fontos helyen szerepel az ifjú zenészek tapasztalás útján való megismertetése az improvizációval és az egyéni- és kollektív-kreativitás fogalmaival.

Színházi nevelési-program

Osztálytermi előadások, színházi előadások, tematikus drámafoglalkozások

A színház legtöbbször felmutat egy esetet, azt tanulmányozza, elővezeti, az ügy színét és visszáját, és ha nem is ért mindennel egyet, de megkeresi az összes érintett szereplő igazságát – ez által válik hitelessé. Ha nézünk egy előadást, a passzív befogadás is elindít gondolatokat, némán egyetértünk vagy vitázunk azzal, amit látunk. Más színházi formák azonban lehetőséget adnak arra, hogy elmondjuk a véleményünket. A feldolgozás formája is rendkívül színes, ki-ki megtalálhatja a neki megfelelő interaktivitási szintet. Ráhangoló ismertetések, szakértői beszélgetések egy-egy téma kapcsán, ugyanúgy vannak, mint improvizatív jellegű foglalkozások. Beszélgethetünk, vagy akár mi magunk is beléphetünk az előadásba, beavatkozhatunk a történetbe, dönthetünk utakról és sorsokról. Ezekben a helyzetekben nincs

rajtunk felelősség, de a tapasztalattól a saját élménytől biztosan tudatosabbak leszünk. Ezt a lehetőséget aknázzuk ki osztálytermi előadásokkal, színházi-nevelési programokkal.

Egyes intézmények számára fontos, hogy a gyermekek a megszokott környezetből kimozdulva tapasztaljanak meg kulturális élményeket, ezért programunkba beépítettünk olyan színházi előadásokat, képzőművészeti kiállításokat, táncelőadásokat is, melyek nem az oktatási intézményekben kerülnek megvalósításra.

TÉMAHÉT

Önismereti foglalkozássorozat

A témahetek összefüggő, egymásra épülő programsorozatok, illetve alkotó- illetve drámatáborok formájában valósulnak meg, a tanulók számára ismerős környezetben, napközis ellátással. A gyermekek a táborban találkozhatnak több foglalkozásformával, mint az önismereti és bizalom játék, szituációs játékok, mozgásos feladatokkal, mint az egyensúly- és testébresztő gyakorlatok, zenei kalandozásokkal, adott zenei műfajokba való betekintéssel, hangszerek kipróbálásával. A témahetekre jelentkező diákokat a velük foglalkozó pedagógusok és drámatanárok, figyelve a képességekre, korcsoportra, nemi egyensúlyra, több csoportra osztják. Az 8-10 fős csoportokat többéves tapasztalattal rendelkező drámatanárok, táncpedagógusok vezetik, akik a korosztálynak és érdeklődésnek megfelelően a bevont gyerekekkel együtt választják meg a játékok irányát, a tábor tematikáját. A játékokon keresztül fejlődik a személyiség, a közösségben való működéskészség, a kommunikációs készségek.

HETI SZAKKÖR

Dráma foglalkozás

Kidolgozott óraterv / 1 csoport / egy félév / 16 alkalom

A PÁL UTCAI FIÚK című MOLNÁR FERENC regény alapján kidolgozott programterv

1-5. alkalom – Ön-és társismereti gyakorlatok

1. alkalom: Ismerkedés

Névtanuló játékok, ön-és társismereti játékok, csoportkohézió fejlesztő gyakorlatok, olyan drámás játékok és formák alkalmazása, melyek elindítanak bennünket a csoporttá válás útján.

2. alkalom: Csapatépítés

Az egymásról való tudás elmélyítése, csoportdinamikai gyakorlatok, közös koncentráció felépítése, a csoportos munka és gondolkodás első megtapasztalása

3. alkalom: Ismerkedés a Színházzal

Kreatív ismerkedés a színházi alkotófolyamattal, saját magunk „elhelyezése” a színházban

4. alkalom: Színészi képességek

Közös gondolkodás arról, hogy milyen képességekkel kell rendelkeznie egy színésznek. Ehhez kapcsolódó gyakorlatok: pl. koncentrációs gyakorlatok, ritmus játékok, bizalom játékok, fantázia játékok, mozgásfejlesztő gyakorlatok, hanggyakorlatok

5. alkalom: Tárlat

Eddigi életünk kiállításának megrendezése – komplex játék, mely mind színházi, mind képzőművészeti formákat alkalmazva juttatja el a játszókat az önmagukról való gondolkodás új szintjére. Mindeközben egymás megismerésében is mélyebb rétegeket fedezünk fel.

6-12. alkalom: Képességfejlesztés (fókuszban: közösség, lokalitás, hovatartozás). Innentől az alkalmak egyik felében képességfejlesztő gyakorlatokkal dolgozunk, a másik felében a választott fókusszal összefüggő játékokat, gyakorlatokat foglalkozunk, melyeket mindig az aktuálisan megismert készségeken keresztül fogalmazunk meg.

6. alkalom: Beszéd gyakorlatok

Az „én hangom”, színpadi beszéd, a beszéd energiája, levegővétel, hanggyakorlatok
(Lehetséges téma: a nyelv közösségteremtő ereje, nyelv és lokalitás, nyelvi konfliktusok)

7. alkalom: Zenés gyakorlatok

Hanggyakorlatok, ritmusjátékok, tárgyak hangjai, hangszeres játék

(Lehetséges téma: zene és kultúra, korok zenéi, zenei szubkultúrák)

8. alkalom: Mozgás gyakorlatok

Én és a tér, saját test megismerése, séta; mozdulat; tánc

(Lehetséges témák: Lokalitás – globalitás, helyem a térben, helyem a világban)

9. alkalom: Kreatív írás

Dramaturgiai alapfogalmak tisztázása, jelenetek olvasása és elemzése, szövegalkotás

(Lehetséges témák: A korábban felmerült kérdésekből választott témák írásos megfogalmazása, sűrítése)

10. alkalom: Improvizáció

Az improvizáció alapszabályai, improvizációs gyakorlatok

(A tervezett bemutató előkészítése)

11. alkalom: Improvizáció 2.

Az improvizáció alapszabályai, improvizációs gyakorlatok

(A tervezett bemutató előkészítése)

12. alkalom: Írott szöveggel való munka

13. -16. alkalom: A tervezett bemutatóhoz kapcsolódó munka

Helyzetgyakorlatok megírt szövegekkel (A tervezett bemutató előkészítése)

Az előző alkalmakon megtalált formák és gondolatok felelevenítése, tovább gondolása, kidolgozása és rögzítése.

Az informális tanulás a mindennapi élet természetes velejárója, olyan folyamat, melynek következtében pozitívan változik a személyiség, kialakulhatnak egyéni értékrendek, képességek. Az informális tanulás részei az itt felsorolt foglalkozási formák is, melyek akár az iskola falain kívül, akár azon belül valósulnak meg, mindenképpen gyarapítják a diákok tudását.